

βασανίζω

βασανίζω, ρ. [<αρχ. βασανίζω (= δοκιμάζω)], βασανίζω. **1.** ενοχλώ, ταλαιπωρώ, δημιουργώ συνέχεια προβλήματα σε κάποιον: «απ' τη μέρα που γεννήθηκε αυτό το παιδί, δεν έπαψε στιγμή να με βασανίζει». (Λαϊκό τραγούδι: *δε με πονάς, γι' αυτό με βασανίζεις, δε μ' αγαπάς αληθινά*). **2.** εξετάζω, ελέγχω λεπτομερειακά: «α, εγώ βασανίζω τη δουλειά πριν την αναλάβω || βασανίζω την υπόθεση πριν πάρω μια απόφαση || βασανίζω το πρόβλημα μέχρι να μπορέσω να δώσω τη σωστή λύση».

- βασανίζω το μυαλό μου, βλ. λ. [μυαλό](#).

- μην το βασανίζεις, μην κουράζεσαι περισσότερο εξετάζοντας το συγκεκριμένο θέμα, γιατί είναι έτσι όπως σου το λέω: «μην το βασανίζεις, αγόρι μου, κι άκουσε τι σου λέω, γιατί αυτή η δουλειά έχει πολλά λεφτά». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το άλλο·

- το βασανίζω (ενν. το μυαλό μου), σκέφτομαι πάρα πολύ, εξετάζω λεπτομερειακά τα υπέρ και τα κατά μιας δουλειάς ή μιας υπόθεσης, πριν πάρω μια απόφαση ή πριν προβώ σε μια ενέργεια: «το βασάνισα πάρα πολύ μέχρι να πω το ναι»·

- τον (τη, το) βασανίζω (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί, αννανίζομαι: «όταν έχει να πάει καιρό με γυναίκα, κάθεται και τον βασανίζει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας